

РЕШЕНИЕ

№ 4507

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4123** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е на основание постъпила касационна жалба от Политическа партия Атака, депозирана чрез адв. М. С. – Такова против Решение №25497 от 28.01.2020 г., постановено по НАХ дело № 4568/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 134-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №РД-10-4/21.02.2019 г., издадено от ИД Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18, ал.3, вр. ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на основание чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са съображения, че СРС не е отчел допуснатите в хода на АНП съществени процесуални нарушения, както и че неправилно е приел, че е установено извършеното нарушение. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът Съвет за електронни медии, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. П., в с.з. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита решението за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в писмени бележки.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана. Счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Обжалваното решение е постановено в открито съдебно заседание, проведено на 03.06.2016 г. в присъствието на процесуалните представители на страните, на които е указано, че същото подлежи на обжалване в 14-дневен срок от тази дата. Касационната жалба е подадена на 16.06.2016 г. Разгледана по същество същата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №РД-10-4 от 21.02.2019 г., издадено от ИД Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18, ал.3, вр. ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на основание чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на ПП Атака е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. Санкцията е наложена на касатора, за това че като доставчик на медийни услуги, чрез притежаваната от него програма „А. ТВ“, не е осигурил право на отговор на засегнато в излъчвани повтарящи се надписи на 16.10.2018 г. лице, което не е участвало лично или чрез свой представител в предаванията и е поискало писмено това в предвидения в разпоредбата на чл.18, ал.2 ЗРТ срок. При извършения цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното пред него НП въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, като са спазени императивните процесуални правила при издаването на двата акта. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в НП. Спазени са всички предвидени в ЗАНН преклузивни срокове. Нарушението е описано ясно, като е посочено не само предаването, но са цитирани и конкретни реплики, които са обсъдени от АНО в обстоятелствената част на НП. Предвид това СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП на формално основание.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел, че санкционираният субект е осъществил състава на описаното нарушение. Според СРС нарушението е съставомерно и осъществява кумулативно всички елементи от фактическия състав по чл.18, ал.3 ЗРТ. Засегнатото в медийна услуга лице, което не е участвало лично или чрез свой представител в засегналото го предаване, в срока по чл.18, ал.2 ЗРТ е поискало писмено от оператора предоставянето за разпространение на отговор. Операторът не е изпълнил задължението си да осигури включване на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време нито в срок от 24 часа след получаване на отговор, без да допуска изменение или съкращение на текста., нито след това. Въззивният съд е приел, че в конкретния случай липсва конкретен текст, който да бъде излъчен, но въпреки това пред оператора е била налице възможност да излъчи текста на постъпилото от засегнатото лице заявление, което би защитило правата му

да изложи своята позиция на несъгласие с излъчените твърдения. Излъчвайки текста на заявлението, доставчикът на медийни услуги, макар и в непълен обем, би изпълнил задължението си по чл.18, ал.3 ЗРТ. Като не е изпълнил това, според СРС е извършил вмененото му нарушение, за което правилно е санкциониран с предвидената в чл.126, ал.1 ЗРТ санкция, наложена в минимално предвидения в тази разпоредба размер. В мотивите си е разгледал и приложимостта на чл.28 ЗАНН, като е приел, че правилно тази разпоредба не е приложена от АНО. При тези мотиви е потвърдил НП.

Решението е неправилно, като доводите в касационната жалба за постановяването му в нарушение на материалния закон са основателни.

Въззивният съд е проявил процесуална активност, като е събрал относимите към спора писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е установил фактическата обстановка, а именно, че засегнатото лице е поискало в срок право на отговор, без да представи конкретно изявление в тази насока. Според настоящият касационен състав неправилни са изводите му, че при това положение за оператора е възникнало задължение да излъчи текста на постъпилото от засегнатото лице заявление, с което би изпълнил задължението си чл.18, ал.3 ЗРТ и като не е сторил това е осъществил състава на вмененото му нарушение.

Правото на отговор на засегнато от медийна услуга лице и задължението на оператора в тази насока са регламентирани в разпоредбата на чл.18 ЗРТ. Съгласно ал.1 на този текст засегнатите лица имат право на отговор. За да реализират това си право според ал.2 на същия текст същите следва да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор като в искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването. Задължението на оператора е регламентирано в ал.3 на същия текст, според която разпоредба той е длъжен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста. Анализът на тази правна уредба навежда на извода, че за да възникне задължение на оператора по ал.3 на чл.18 ЗРТ засегнатото лице следва не само да е поискало право на отговор, но и да е представило на оператора своя отговор. До този извод се стига предвид разпоредбата на чл.18, ал.3 ЗРТ, която вменява задължение на оператора да включи отговора в посоченото издание и в определения срок, а не заявлението, с което е поискано право на отговор. В случая, както правилно е приел и СРС, от засегнатото лице е постъпило само заявление, без конкретен текст като отговор. Следователно към датата, на която е прието, че е извършено нарушението, доколкото конкретен отговор не е бил представен от засегнатото лице, операторът на медийни услуги не е извършил нарушение на чл.18, ал.3 ЗРТ, тъй като не е разполагал с конкретен отговор, който да е бил длъжен да излъчи. Като е приел, че касаторът е бил задължен да излъчи заявлението, с което е поискано право на отговор, СРС е достигнал до неправилни правни изводи за установеност на нарушението. Вярно е, че ал.2 на ЗРТ не поставя изрично изискване за прилагане към заявлението на изричен отговор, но доколкото ал.3 задължава оператора да включи именно отговора в посоченото издание, то за да бъде възможно изпълнение на това задължение несъмнено следва при него да е бил постъпил отговор. Липсата на такъв, както е в случая, води до несъставомерност на деянието.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде

отменено и вместо него следва да се постанови друго, с което се отмени и НП.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2
ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №25497 от 28.01.2020 г., постановено по НАХ дело № 4568/2019 г.
на Софийски районен съд, НО, 134-и състав и вместо постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №РД-10-4/ 21.02.2019 г., издадено от ИД
Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18,
ал.3, вр. ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на основание чл.126, ал.1 вр.
чл.127, ал.2 ЗРТ на Политическа партия Атака е наложена имуществена санкция в
размер на 3000 лева..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.